

Шановні пані та панове,

моє ім'я Вольфрам Райхерт,
я керівник фірми "Агрі Ком" у Львові.

Оскільки я вже 12й рік працюю в умовах української реальності і наша фірма виросла до найбільшого біосертифікованого с/г-виробника у Західній Україні, то відчуваю справжню радість виступити сьогодні на нашій конференції.

Питання чесності та реальності процесів у органічній сфері для мене дуже близьке, оскільки у цю сферу я зайшов із внутрішніх переконань!

Як практик, хочу розглянути такі питання, які видаються мені особливо актуальними.

1.Сертифікація

Зміни умов сертифікації починаючи з жовтня 2015го принесли як розвиток, так і ряд проблем, які цей потенціал зупиняють і якість органічного вирощування обмежують:

а) Підвищення вартості сертифікаціювання Півмільйона грн або 15 000Євро на рік є немалим вантажем для малих та середніх господарств, які в українській реальності часто є слабо платоспроможними.

Висока вартість сертифікації унеможлиблює вихід на ринок органіки малим фермерам, що суперечить принципам Біо.

Пропоную відновити можливість субсертифікації для господарств до 1000га, яка була відмінена минулого року.

б) Неєфективність перевірки

Додаткові неанонсовані перевірки раз на рік, обходяться в 3-4 тисячі євро і не приносять бажаного результату. Хоча невідомо, коли вона буде, проте можна точно визначити, коли її не буде. Тобто залишається простір для недобросовісних дій. (Крім того ревізор у них фіксує, як правило дрібні проколи, як відсутність деяких протоколів або етикеток на складі.)

Пропоную, відмінити цей спосіб і запровадити 1-2 ПОСТІЙНИХ РЕВІЗОРИ з ЄС, які зі сторони ЄС, а не зі сторони окремих контролюючих органів перебували б постійно у країні і циркулюватимуть між усіма сертифікованими господарствами. Вони були б уповноважені у будь-який час з'явитися на господарстві та неупереджено зафіксувати стан, що створить можливість контролю

прозорості руху товарів між виробниками, що сертифіковані різними інстанціями.

Таким чином, можна відвідати кожне господарство до 6 разів на рік, що значно зменшить можливість шахравання та помилок.

с) Дозвіл імпорту сертифікованої перехідної с/г-продукції у ЄС як рушійна сила розвитку органіки в Україні

Звичний термін переходу до органічного виробництва триває, як відомо, два роки. Скорочені терміни застосовуються рідко.

Дозвіл імпорту сертифікованої перехідної с/г-продукції у ЄС відсутній, що принижує наших виробників у порівнянні з фермерами у ЄС.

Таким чином, є два роки низького рівня урожайності плюс низькі ціни при збуті перехідного товару на внутрішньому ринку неорганічного продовольства, плюс оплата за сертифікацію та контроль, плюс непосильна бюрократія на місці!

Це вбиває можливість малих господарств переходу на органічний спосіб виробництва впринципі. Частковий перехід не тільки затягує перехід на роки, а і на практиці породжує проблеми у складуванні, збуті та при сертифікації.

Крім того, спроби підмішування перехідного збіжжя до органічного будуть повністю усунені, за умови легалізації його продажу у ЄС.

Отже, запровадження імпорту перехідних товарів до ЄС, зниження вартості сертифікації та вдосконалення контролю підтримає розвиток органічного руху в Україні.

2. Нормативне врегулювання експортно-імпортних операцій

У лютому 2016го року у рамках Органічної виставки БІОФАХ у Нюрнбергу (Німеччина) я мав приємність особистої розмови з представником Європейської Комісії у питаннях органічного фермерства паном Россі Пріето щодо практики експортно-імпортних норм.

Пан Россі Пріето зауважив, що нормативна база є регулюючою основою, а за ефективного виконання її відповідають безпосередньо країни-учасники ЄС.

Проте, останні два роки мені часто зустрічається суперечливе трактування тих же норм та постулатів різними митними органами як у різних країнах, так і у тій же самій та навіть різними співробітниками тієї ж митниці.

Найгірше для експортера і імпортера: ніколи не знаєш, якою нормою буде керуватися співробітник митниці у кожному окремому випадку.

Кілька прикладів

У Німеччині баржу спочатку розвантажують і можуть при цьому взяти проби для аналізів. У Відні ж товар мусить залишатися на транспортному засобі, поки не буде результату аналізу, що може тривати до 14 днів.

Взяття ж проби на місці може мати зовсім неприпустимий вигляд, нагоду спостерігати за яким я мав особисто у Австрії, коли ветлікар з'являється без необхідного спорядження, позичає якісь відра у працівників несертифікованого порту і насипає у них випадковою вибіркою з трьох точок заповненого 1000 тонн трюму органічний товар для аналізу. Що це має спільного з нормативним контролем?

Цього року при імпорті 170 тонн органічної пшениці однією партією наземним транспортом митні органи Німеччини взяли композитну пробу для аналізу на пестициди вартістю 1 000 євро. Один місяць пізніше при експорті 400 тонн тієї ж пшениці однією партією довелося на тій же митниці заплатити 16 000 євро, оскільки співробітники митниці прийняли рішення аналізувати 16 зразків з кожного транспортного засобу.

Крім того, аналіз на пестициди береться у день відправлення у країні походження. Цей документ формально потрібний при імпортному розмитненні товару у країні призначення, хоча там аналіз роблять свій.

Не зважаючи на це при перетині кордону між Україною та Румунією митниця вже 1ну годину після відправлення нашої баржі з порту Рені вимагала цей аналіз та зупинила наше перевезення до одержання результату майже на 14 днів.

Ідея законодавчого закріплення у майбутньому додаткового аналізу товару на кордоні несе ризик затримки транспортування і буде перешкоджати експорту. У цьому разі важливо дозволити продовжувати рух транспортного засобу ще до одержання результату аналізу.

На превеликий жаль, прикладів щодо вільної інтепретації європейських норм у процесі експортно-імпортних операцій є безліч. Вони ведуть до непередбачуваних та зовсім непотрібних витрат на простоювання транспорту при перетині кордону, після прибуття на

митницю, і великого обсягу додаткових витрат на аналізи, і як наслідок, зростання собівартості!

Тільки у нашій фірмі за 18 місяців - це додаткових півмільйона євро.

І це питання тільки у неточності формулювання нормативної бази Європейською Комісією.

Вважаю, що є нагальна потреба дуже конкретизованого чіткого формулювання норм та вимог, що усуне подвійне розуміння та протирічну їх інтепретацію.

Крім того, вони повинні бути реальні для здійснення та прозорі для усіх учасників.

Це важлива задача ЄвроКомісії.

Давайте зробимо огнаніку більш цікавою виробникам та доступнішою для споживачів!

Дякую за увага